

ת"פ 53868/01/12 - מדינת ישראל נגד ויקטור אלל, חיים ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53868-01-12 מדינת ישראל נ' אלל(אחר/נוסף)

ואח'

ת"פ 2878-12-15 מדינת ישראל נ' אלל

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ויקטור אלל

2. חיים ביטון

הנאשמים

גזר דין - לאחר פסק דין בערעור

הרקע, גזרי הדין והערעור

בהכרעת דין מיום 30.3.16 הורשעו הנאשמים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, נוכח האישומים אשר הוגשו נגדם בשל אירוע מיום 21.1.12.

הנאשם 2 הורשע בנוסף לכך, בעבירה של החזקת סכין. שני הנאשמים זוכו מעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות אשר יוחסה להם בכתב האישום, והנימוקים לכך מפורטים בהכרעת הדין.

ביום 6.6.18 נגזר דינו של הנאשם 1, לאחר שצירף 4 תיקים נוספים, הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בהם:

בתד 7610-08-11 הורשע עבירות תעבורה של גרימת נזק לרכוש או אדם, נהיגה ברשלנות, אי מתן זכות קדימה ונהיגה בשכרות.

בת"פ 3870-11-14, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בת"פ 26898-12-14, הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

בת"פ 2878-12-15 הורשע בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ברכב בהיותו שיכור ונהיגה פוחזת של רכב.

בגין כלל האישומים נגדו, נגזרו על הנאשם 1 ארבעה חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה והפעלת עונש פסילה על תנאי. נוסף על כך, נקבע כי הנאשם יפצה כל אחד משלושת

המתלוננים בכתב האישום ובת"פ 3870-11-14.

גזר הדין בעניינו של הנאשם 2 כלל עונש של 250 שעות שירות לתועלת הציבור, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 600 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, מהנימוקים המפורטים בגזר הדין מיום 10.5.16.

הנאשמים והמאשימה ערערו על הכרעת הדין, ובפסק הדין מיום 13.6.19 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים את ערעורו של הנאשם 2, קיבל את ערעורי המאשימה ושני הנאשמים הורשעו, נוסף לעבירות שבהן הורשעו בבית משפט זה, גם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות.

לפיכך, השיב בית המשפט המחוזי את הדיון לבית משפט זה לצורך מתן גזרי דין אשר יתייחסו גם לעבירה זו.

מתחם העונש ההולם - עדכון בעקבות פסק הדין בערעור

עונשו של הנאשם 1 נגזר לאחר שהורשע במספר תיקים שבהם הודה, נוסף לתיק העיקרי, נשוא הערעור. גזר הדין קבע את מתחמי הענישה ההולמים לכל אחד מהאישומים, ואלה נותרו בעינם, והעדכון שיש לערוך כעת, בעקבות פסק הדין שניתן בערעור, מתייחס למתחם העונש ההולם בתיק העיקרי ביחס לשני הנאשמים.

נסיבות האירוע בתיק העיקרי תיארו תקיפה אלימה של שלושת המתלוננים, לאחר שהנאשמים היכו אותם, בעטו, סטרו והתיזו גז פלפל. הנאשם 1 היה הדומיננטי מבין שני הנאשמים, ובהתחשב בכל הנדרש, נקבע בגזר הדין כי מתחם העונש ההולם נע בין שירות ארוך תועלת הציבור ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים.

גם ביחס לנאשם 2 נקבע מתחם עונש זה, הגם שנמצא שחלקו בעבירות מצוי במדרג נמוך במעט מחלקו של הנאשם 1.

נוכח הכרעת בית המשפט המחוזי בערעור, הורשעו שני הנאשמים גם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שנקבע שהם דקרו שניים מן המתלוננים באירוע באמצעות סכין מתקפלת מתקבעת שאורך להבה כ-15 ס"מ.

מדובר בעבירה חמורה, הפוגעת באופן קשה בערך החברתי המוגן- הגנה על שלום האדם, ביטחונו ושלמות גופו. השימוש בסכין הוא בעל השלכות הרסניות וטראגיות, ועשוי להסתיים בקיפוח חיים, כפי שארע במקרים לא מעטים, ומכאן שפוטנציאל הנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירה- גבוה עד מאוד.

במקרה זה, כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרם לאחד המתלוננים פצע דקירה באורך 2 ס"מ במותן אשר גרם לשתי בועות אוויר בחלל הבטן, והוא אושפז למשך יום וחצי. למתלונן נוסף נגרם פצע דקירה עמוק באורך 2 ס"מ בגב המותני מימין, אשר נסגר באמצעות סיכות. מדובר בפציעות משמעותיות אשר גרמו למתלוננים כאב וסבל של ממש ודרשו טיפול רפואי משמעותי, באופן המבטא את חומרת העבירה.

התווספותה של עבירה זו למקבץ העבירות שבהן הורשעו כבר בהכרעת הדין המקורית, מביאה מטבע הדברים להחמרת **מתחם העונש ההולם שנקבע בגזר הדין הקודם, וזה ינוע עתה בין 4 חודשי מאסר ל-14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לכל אחד מהנאשמים.**

העונש המתאים לנאשם 1

עמוד 2

נסיבותיו של הנאשם 1 פורטו בהרחבה בגזר הדין שניתן בעניינו טרם הערעור, ובמרכזן נסיבות חייו של הנאשם, אשר נשר ממסגרת חינוכית לאחר 9 שנות לימוד, נותר ללא מסגרת לימודית ובגיל 14 שנים הופנה לראשונה לשירות המבחן לנוער. בעת ניהול ההליכים התגלה כי הנאשם חולה באפילפסיה ומאז הוא מטופל באופן רציף.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות והפרעה לשוטר.

ביחס לעבירות שבהן הורשע בהליך זה, הנאשם לקח על עצמו אחריות והביע צער ואמפתיה כלפי המתלוננים, אך בחלק מהמקרים השליך את התנהלותו על גורמים והשפעות חיצוניות כגון שתיית אלכוהול.

בתסקיר משלים שנערך באותו שלב, נכתב כי הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן, בשל תגובה שהייתה נגועה באלימות מילולית כלפי קצין המבחן, ולכן הוערך כי לא ניתן היה לשלבו בהליך טיפולי.

תסקיר שירות מבחן אשר הוזמן טרם הוגש ועל כן לא אוכל, לצערי, להתייחס אליו.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו, לעברו הפלילי ולדרך אותה עשה מאז בוצע המעשה המתואר בכתב האישום, הרי שמקומו של נאשם זה צריך שיעמוד על חלקו **המרכזי - תחתון** של מתחם ענישה זה יחד עם ענישה נלווית וצופת פני עתיד.

העונש המתאים לנאשם 2

תסקיר שירות מבחן שנערך ביום 10.11.19 מלמדנו כי כיום הנאשם בן 30 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בני 1.5 ו-3.5 שנים, עובד בחברה בתחום בטיחות אש שבבעלות אביו ומתגורר עם משפחתו בבית שמש. אמו מוכרת כנכה על ידי הביטוח הלאומי לאחר מחלה קשה.

הנאשם, בוגר 12 שנות לימוד, סיפר כי על אף קשיי הסתגלות למסגרת הצבאית, הצליח לסיים את השירות הצבאי ללא קשיים יוצאי דופן. לאחר שחרורו מהצבא עבד כמוכר בקיוסק ובשיפוצים, עד מעצרו בתיק הנוכחי. לאחר שחרורו ממעצרו, מזה כ-6.5 שנים, עובד בחברה שבבעלות אביו כשכיר.

בשנת 2014 נישא לרעייתו, ולהם שני ילדים. בעברו הרשעה קודמת משנת 2008 בעבירה של הפרעה לשוטר.

ביחס לעבירות הנידונות משנת 2012, הנאשם התקשה להתייחס אליהן וטען כי אינו זוכר את פרטי האירוע עקב חלופי הזמן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להציב לעצמו גבול פנימי לפעולותיו באותה עת. לצד זאת, הנאשם מקבל על עצמו נורמות חברתיות תקינות, מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, בני משפחתו מהווים עבורו גורם תמיכה משמעותי.

הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישורים בנוגע לתשלום פיצויים למתלוננים בהתאם לגזר הדין.

נוכח המפורט בתסקיר, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש חינוכי ומוחשי במסגרת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, כפי שנקבע בדיון בעניינו ביום 10.6.16.

דווח כי הנאשם הביע מוטיבציה לבצע צו של"צ, והוא יוכל לבצעו במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים במחלקת

שפ"ע בעיריית בית שמש, בתפקידי גינון וסיוע לצוות המקום, בפיקוח שירות המבחן. בנוסף, הומלץ על עונש מאסר מותנה.

בחינת נתוניו של הנאשם מלמדת כי בעברו אין הרשעות פליליות למעט בעבירות אשר יוחסו לו בהליך זה, משנת 2012.

מאז, במשך 7 שנים לא נפתחו תיקים נוספים והוא מנהל חיו כאב בעל משפחה, עסוק למחייתו בעבודתו בחברה שבבעלות אביו, כך שניכר שהעבירות הן חלק מתקופה אחרת בחייו, תקופה שבה היה צעיר רווק, ללא מחויבות משפחתית או כלכלית, והעבירות בוצעו על רקע נסיבות חיו באותה עת.

הנאשם העומד לפניי כיום, עבר כבר דרך משמעותית מאז ביצוע העבירות ואורח חייו כיום מלמד כי הוא פועל על פי נורמות תקינות.

במסגרת הליך זה, הנאשם שהה במעצר במשך כחודש ימים ולאחר מכן, במשך 20 חודשים, היה עצור באיזוק אלקטרוני.

כפי שנכתב לגבי הנאשם בגזר הדין הקודם בעניינו, בשורה התחתונה ובמבחן התוצאה של מעשיו ואורח חייו כיום, הנאשם נטל את חייו בידיו, הקים משפחה וכל אורחותיו מעידים על שיקום.

השתת עונש מאסר לריצוי בפועל עתה תפגע קשות במאמציו לשיקום ובשגרת יומו, תנתק אותו ממשפחתו, מביתו ותקטע את שגרת עבודתו, אך באשר לנאשם זה, נדמה כי הוא השתקם שיקום של ממש הבא לידי ביטוי בהקמת משפחה, בהבאת ילדים לעולם ובגידולם, וכפי שהעידו עדי האופי אשר הובאו מטעמו, רבו ואשתו, הרי שמדובר בנאשם מיושב אשר חייו כיום אינם דומים לחייו בתקופה בה בוצעו העבירות והסכנה להישנות ביצוע העבירה נמוכה ביותר.

שני הנאשמים ביקשו כי עניינם יסתיים, ונאשם 1 אף טען בדברו האחרון כי תיק זה רודף אחריו ומלווה אותו למשך שנים רבות, והוא מעוניין עד מאד להתקדם ולהניחו מאחוריו.

לסיכומם של דברים, ניתן להסיק כי מדובר במתחמי ענישה אשר מוליכים למסקנה לפיה יש להטיל על הנאשמים עונש של מאסר בפועל, המגלם בתוכו את חומרת העבירות ואת מקומם של הנאשמים, אך עם זאת יש לזכור כי מאז בוצעו העבירות לא נרשמו לטובת נאשמים אלו עבירות נוספות, לא נפתחו תיקים בעניינם ועל כן עונש זה צריך שיהיה מדוד ושקול בהתאם לנתונים אלו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. נאשם 1 - 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק דנן וביתר התיקים אשר צורפו ובניכוי התקופה אותה ריצה במסגרתו של תיק זה (בטרם נדון הערעור).

נאשם 2 - 45 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק דנן.

ככל שנתרה יתרה לריצוי - יתייצב מי מהנאשמים אשר בעניינו נותרה יתרה זו בבית המעצר "ניצן" אשר בעיר רמלה ביום 1.3.20 עד השעה 10:00.

2. יתר רכיבי הענישה הכוללים מאסר מותנה והתחייבות- יוותרו כשהיו בגזר הדין המקורי.
3. רכיב הפיצוי אשר הוטל על הנאשם 2 ישולש ויעמוד על 1,800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.
4. רכיב הפיצוי אשר הוטל על הנאשם 1 יוכפל ויעמוד על 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.
5. יתרת הפיצוי תופקד עד ליום 1.6.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.